

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/ 0 0 9 9 6 - 0 / 2020

Érkezett:

2020 JÚN 09.

Példány:

1

Melléklet:

12

Az irat elektronikus írárról
készített másolat.**SZÉKESFEHÉRVÁRI TÖRVÉNYSZÉK**
SZÉKESFEHÉRVÁR

T. Alkotmánybíróság

a Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság útján

Érk.: 2020 MÁJ 29 65.

Példány: Mell.:

Az ügyirat 16. P. 20. 847 / 16 / 40

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

..... ügyvezető, a továbbiakban röviden: Kérelmező) a mellékelten 1. szám alatt csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, a alperessel szemben 16.P.20.847/2016. számon bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt folyamatban lévő perben a T. Székesfehérvári Törvényszék 16.P.20.847/2016/27. számú elsőfokú ítélete, valamint az I. fokú ítéletet az indoklás jogalapját kivéve helybenhagyó T. Győri Ítéletábrla Pf.V.20.052/2018/4/I. számú jogerős ítélete, továbbá a T. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pf.V.III.21.399/2018/4. számú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélete alkotmányellenességének megállapítása, és az ítéletek megsemmisítése érdekében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 30. § 1) bekezdésében meghatározott törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt terjesztünk elő.

1. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehetősége, kizáró körülmények hiánya

1. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abt.) 30. § 1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A T. Kúria fenti ítéletét jogi képviselőnk 2020. április 26-án vette át.

2. Az **Abt.** 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

3. Megállapítható, hogy

(i) Kérelmező perbeli jogképességét a **Ptk. 3:1. §-a, 3:88. §-a, 3:159. §-a**, valamint a **Pp. 33. §-a** alapozza meg, mivel Kérelmező jogi személy, ezen belül korlátolt felelősségű társaság, amely jogképes, ezért perben fél lehet, következésképpen alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosult.

4. Az Emberi Jogok Európai Bírósága a 2018. június 19-én a *Mendrei v. Magyarország* ügyben hozott döntésében az actio popularis tekintetében [(i) típusú alkotmányjogi panasz], míg a 2019. április 4-én hozott *Szalontay v. Magyarország* ügyben hozott döntésében a bírói döntésekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszok [(ii) és (iii) típusú alkotmányjogi panaszok tekintetében állapította meg, hogy azokat az EJEB-hez fordulás szempontjából hatékony hazai jogorvoslatnak kell tekinteni. Tehát amennyiben egy az EJEB-hez Magyarországgal szemben benyújtott panaszügyben a hazai jogi keretek között lehetőség lett volna bármelyik alkotmányjogi panaszelterjesztésre és a strasbourgi panaszos ilyen eljárást egyáltalán nem kezdeményezett, vagy kezdeményezett, de ügyében az Alkotmánybíróság még nem hozott az alkotmányjogi panaszelterjesztést befejező döntést, az EJEB a panaszos ügyét nem fogadja be (szakzsargonnal élve elfogadhatatlannak minősíti), és így az abban előadott sérelmekkel érdemben egyáltalán nem fog foglalkozni. Megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtása cégünk számára nem csupán jogszabály erejénél fogva lehetséges, de a nemzetközi jogorvoslat igénybevételéhez előfeltétel is.

5. [REDACTED]

[illegible]

██████████) a 2006. március 23-ára dátumozott, hamisított üzletrész átruházási szerződés és ezzel összefüggő dokumentumok (keresetlevél: F/4. sz. Melléklete) felhasználásával megvásárolta ██████████ ██████████-at üzletrészét és helyette átvette a Társaság ügyvezetőjének pozícióját is, valamint hamisított szerződéssel átvette ██████████ ██████████ üzletrészének többségét is. Ezzel ██████████ ██████████ a felperes üzletrészei 80 %-ának bejegyzett tulajdonosa, és a felperes önálló aláírási joggal rendelkező egyedüli vezető tisztségviselője lett. A Budapesti Ügyvédi Kamara tájékoztatása (keresetlevél F/5. számú Melléklete) szerint az üzletrész adásvételt állítólagosan ellenjegyző ██████████ ██████████ ügyvéd még a hamisított üzletrész átruházás dátumát jóval megelőzően elhunyt el.

9. Alperes több kötelezettségszegéssel akadályozta felperest és/vagy tulajdonosait, ügyvezetőjét a jogérvényesítésben: (i) nem vizsgálta a bűnöző által benyújtott cégmódosításnál a cégeljárási szabályok betartását, (ii) nem vizsgálta a benyújtott okiratok érvényességét, holott törvényi kötelezettsége lett volna, (iii) nem kézbesítette a végzést, és nem vizsgálta a kézbesítés hiányosságának okát, holott lehetősége lett volna rá, és köteles lett volna megtenni.

(iv) saját jogsértő eljárása tudatában a bűnöző törvényes képviselői jogát bejegyzésre alkalmatlan okiratok alapján, a cégeljárási szabályok (pl. ismételten: taggyűlés összehívását, napirend közlését, határidők betartását a bűnöző által benyújtott cégmódosítások esetében soha nem vizsgálta) megsértésével ismételten meghosszabbította, (v) a valódi cégtulajdonos által benyújtott módosítások bejegyzését minden elképzelhető ürüggyel elutasította, hátráltatta.

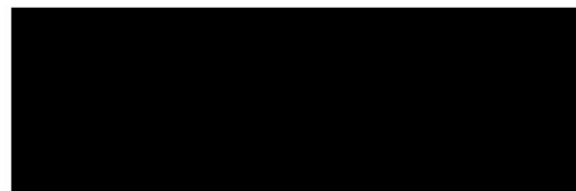
10. Felperes álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága eljárása során megszegte a Bírósági Ügyvitel Szabályairól szóló **14/2002. (VIII. 1.) IM. rendelet** bejegyzéskor hatályos **35. § 1) és 5) bekezdését**, valamint **54. § 2) bekezdését**, illetve elektronikus cégeljárás esetén **61/B. § 2) bekezdését és 61/C. § 1) bekezdését**.

11. A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló **1997. évi CXLV. törvény (Ctv.) 3. § 1) bekezdése** kimondja: A közhiteles cégnyilvántartás a cégjegyzékből, valamint a cégjegyzékben szereplő adat, jog vagy tény (a továbbiakban együtt: adat) igazolására szolgáló mellékletekből, illetve egyéb olyan okiratokból áll, melyeknek benyújtására a céget - közérdekből, illetve a forgalom biztonsága, valamint a hitelezői érdekek védelme céljából - törvény kötelezi (a továbbiakban együtt: cégiratok). A perbeli, fent leírt esetben azonban a T. Cégbíróság olyan módosítást jegyzett be, amelyben nem cégiratokat, hanem könnyen leleplezhető hamisítványokat nyújtottak be, tehát a T. Cégbíróság eljárása sértette a Ctv. fenti rendelkezését.

12. Ismételten hivatkozunk e körben a **BH 2001.134. sz. jogesetre**, amely kimondja: „... a cégbíróság a jogi személyiségű cégek bejegyzési (változásbejegyzési) ügyeiben azt vizsgálja, hogy azok az adatok, amelyeknek bejegyzését adott cégformára vonatkozóan e törvény előírja (12-14. §); illetve a létesítő okirat és annak módosításai, valamint a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem alapjául szolgáló egyéb okiratok megfelelnek-e a jogszabályok rendelkezéseinek. A Cégbíróságnak tehát minden esetben vizsgálnia kell a változás alapjául szolgáló okiratok érvényességét. E körben pedig nem mellőzhető annak vizsgálata sem, hogy a jognyilatkozatok arra jogosulttól, jogi személy esetén annak törvényes képviselőjétől származnak-e.” Tény, hogy a Cégbíróság a fenti módosítás bejegyzése során – a kézbesítés során tanúsított vétkes gondatlanságon túlmenően - ezen kötelezettségét is megszegte.

13. A tájékoztatás ismeretében [REDACTED] ügyvezetői megbízatását 2011. május 14-én meghosszabbította a T. Cégbíróság (cégmásolat a keresetlevél F/9. sz. Melléklete). Tény, hogy

- 1) felperesnek kisebbségi tagként D [REDACTED] egyik eredeti tulajdonos is még mindig tagja volt,
- 2) [REDACTED] taggyűlésre meg nem hívták és ezt meg sem próbálták igazolni a Cégbíróságnak,
- 3) [REDACTED] rendet nem közöltek,
- 4) [REDACTED] meghosszabbításról szóló határozat meghozatalában részt nem vett, következésképpen
- 5) [REDACTED] litólagos cégmódosításról és az annak alapján meghozott változást bejegyző végzésről nem is tudott.

15. Ezt látva [REDACTED] [REDACTED] taggyűlést hívtak össze, minden eljárási és anyagi jogszabály betartásával és sikerült [REDACTED] az ügyvezetői pozícióból visszahívni, helyette olyan ügyvezetőt kinevezni, akit a valódi üzletrész-tulajdonosok akartak. A T. Cégbíróság ezt 2011. augusztus 18-án kelt 01-09-691935/27. számú végzésével bejegyezte (keresetlevél F/12. számú Melléklete). Két napra. Ugyanis a cégjegyzék tanúsága szerint [REDACTED] egymaga, csak általa aláírt taggyűlési jegyzőkönyvvel visszahelyezte magát az ügyvezetői pozícióba, még az előző bejegyzés közzétételét megelőzően (keresetlevél F/13. számú Melléklete). Tény, hogy sem a taggyűlés összehívásáról, sem a meghozott határozatról [REDACTED] kisebbségi tulajdonost senki sem értesítette, sőt [REDACTED] a taggyűlési jegyzőkönyvet egymaga írta alá „alapító”-ként, holott alapító csak egyszemélyes társaságnál létezik, sőt a jegyzőkönyvön ott szerepelt a kisebbségi tulajdonos aláírásának helye is, de aláíratlanul. A T. Cégbíróság [REDACTED] törvénysértő kérelmét (BH 2001.134. sz. jogeset) a benyújtástól számított két naptári nap alatt bejegyezte. Ezzel [REDACTED] ismét visszaszerezte az irányítást a felperes felett, amelynek következtében felperes a fenti Ingatlanok tekintetében a jogellenes bejegyzések törlése iránti pert jogszerű törvényes képviselő hiányában nem tudta megindítani.

17. A törlési perben felperes kérte a Fővárosi Törvényszéket, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 62. § 1) bekezdés a) pontja, és annak aa) alpontja, valamint a BH2008.87. sz. jogeset alapján – mivel a fenti 1)-5) pontokban leírt szerződések a Ptk. 219. §-ának 1)-2) bekezdése, 221. § 2) bekezdése, valamint az EBH2004. 1146. és BH2005. 21. alapján nem jöttek létre – rendelje el a Budapesti [REDACTED]

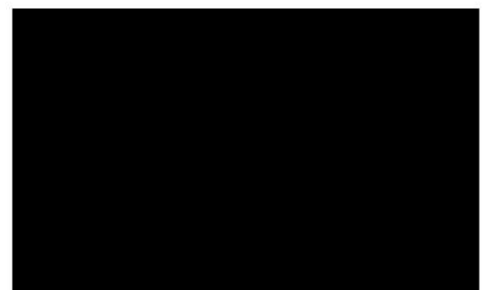
[REDACTED] öröklásokra bejegyzett érvénytelen bejegyzéseket törölje, és az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapotot állítsa helyre, azaz a felperes 1/1 arányú, kizárólagos tulajdonjogát az ingatlanokra tehermentesen jegyezze vissza (keresetlevél F/16. sz. Melléklet).

18. A perben a Fővárosi Törvényszék 25.G.41.007/2013/35. számon részítéletet, 25.G.41.007/2013/51. számon ítéletet hozott (keresetlevél F/17-18. számú Mellékletei), mindkettőben elutasította a felperes igényét, mivel álláspontja szerint a tulajdonjogot szerzők alappal bízhattak a Fővárosi Cégbíróság változás bejegyző végzésében és ennek ereje felülírja a felperes igényét vagyona visszaszerzésére. Mind a részítélettel, mind az ítélettel szemben felperes fellebbezést nyújtott be, amelyeket a T. Ítéltábla egyesített és meghozta 14.Gf.40.047/2014/12. számú ítéletét, amelyben [REDACTED]

[REDACTED] Társaság kizárólagos tulajdonjogának visszajegyzését (jogerős ítélet a keresetlevél F/19. sz. Melléklete). Az Ítéltábla jogerős ítéletével szemben minden fél felülvizsgálati kérelemmel élt, amelyek alapján a T. Kúria meghozta Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítéletét, amelyben az Ítéltábla jogerős ítéletét részben megváltoztatta, és a Társaság tulajdonjogának visszajegyzését egy kivételével az összes ingatlan tekintetében véglegesen elutasította (keresetlevél F/20. számú Mellékleteként csatoltuk), egy ingatlan tekintetében pedig az eljárás felfüggesztett.

19. Az ítélet 10. oldalán a T. Kúria megállapította: „A Kúria mindenekelőtt rögzítette, hogy a jelen eljárás során nem volt vizsgálható, hogy a felperes nevében eljáró álképviselő képviseleti jogának cégjegyzékbe bejegyzésére jogellenesen került-e sor. A cégbíróság bejegyző végzésével, illetve bejegyzési eljárásával szemben ugyanis a Ctv. 65-68. §-ban, illetve a törvényességi felügyeleti eljárásra vonatkozó, a Ctv. VI. fejezetében foglaltak szerint kereshető jogorvoslat. Jelen jogvita eldöntése során ezért a felperes által hivatkozott okból a BÜSZ előírásainak megsértése nem volt vizsgálható.” illetve 14. oldalán megállapította: „A Ptk. álképviselőre vonatkozó szabályai akkor lennének alkalmazandóak, ha a felperes képviseletében nem annak cégjegyzékbe bejegyzett ügyvezetője járt volna el...”

20. A T. Kúria, bár egyelőre egy alperes elhunytja miatt csupán részítéletet hozott, de részítéletének fent idézett mondatai egyértelművé tették, hogy felperes kárának akár részleges megtérülésére annak ellenére sincs jogi lehetőség, hogy az eljárás még egy ingatlan tekintetében folyamatban van.

21. A T. Kúria részítéletéből az is nyilvánvaló, hogy felperes ingatlanait azért veszthette-vesztheti el, mert [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] értelműen rosszhiszemű álképviselőként, de cégjegyzékbe bejegyzett álképviselőként tevékenykedett, és kizárólag erre a bejegyzésre alapozottan a T. Kúria a bűncselekmények ellenére a jogsérelemmel elért bejegyzések törlését elutasította.

22. Jogi képviselőnk az F/19. számú jogerős ítélet kézhezvételét követően felszólító levelet küldött a T. Fővárosi Törvényszék Elnökének, amelyre válaszul a T. Elnök úr kifejtette, hogy álláspontja szerint a Cégbíróság a hatályos jogszabályoknak megfelelően járt el, ezért kártérítési felelősségét elutasította (felszólítás és válaszlevél a keresetlevél F/21-22. sz. Melléklete). A felszólítás ugyan csak a két vissza nem jegyzett ingatlan miatti kár megtérítésére vonatkozott, de mivel a T. Fővárosi Törvényszék elnöke hangsúlyozta, hogy a tényállást megvizsgálta, ezért alaposan feltehető, hogy álláspontja attól nem változik, hogy felperes nem 2, hanem mind az 5 ingatlanát – teljes vagyont – elvesztette a T. Cégbíróság eljárásával összefüggésben.

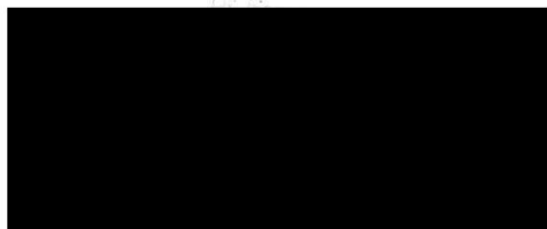
23. A per tárgyát képező események időpontjában hatályban volt, többször módosított **1949. évi XX. Tv. (Alkotmány) 57. § 1) bekezdése** szerint: A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

24. A jelenleg hatályban lévő **Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk 1) bekezdése** szerint: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

25. A fent vázolt tényállás felperes álláspontja szerint bizonyítja, hogy a T. Fővárosi Törvényszék Cégbíróságának eljárása és a felperes cégmódosítását színelő bűncselekménnyel kapcsolatban, illetve az azt követő cégmódosítások során tanúsított magatartásával meggátolta felperest, hogy a Ctv. 65-68. §-ban, illetve a törvényességi felügyeleti eljárásra vonatkozó, a Ctv. VI. fejezetében meghatározott jogvesztő határidőn belül értesüljön a fent leírt bűncselekményről. ezzel megakadályozta, hogy törvényben szabályozott jogérvényesítési lehetőségével éljen, továbbá a kötelező pártatlanságát megsértve több ízben is úgy módosította a cégjegyzéket, hogy felperes kisebbségben maradt tagja arról nem tudott, ezzel szemben, amikor [REDAKT] a felperes valódi tagja nyújtott be cégmódosítás iránti kérelmet, akkor a T. Cégbíróság elutasító és hiánypótló végzésekben kötelezte [REDAKT] Mihály – többségi tagként bejegyzett bűnelkövető - tagsági jogainak védelmére.

26. A Cégbíróság ezzel megsértette a következő jogszabályokat:

- a 14/2002. (VIII. 1.) IM. rendelet bejegyzéskor hatályos **35. § 1) és 5) bekezdését**, valamint **54. § 2) bekezdését**, illetve elektronikus cégeljárás esetén **61/B. § 2) bekezdését** és **61/C. § 1) bekezdését**
- a 1997. évi CXLV. törvény (Ctv.) **3. § 1) bekezdését** és a **BH 2001.134. sz.** jogesetben előírt kötelezettségét
- Az 1949. évi XX. Tv. (Alkotmány) **57. § 1) bekezdését**, illetőleg **Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk 1) bekezdését**.

III. Az elévülés nyugvása

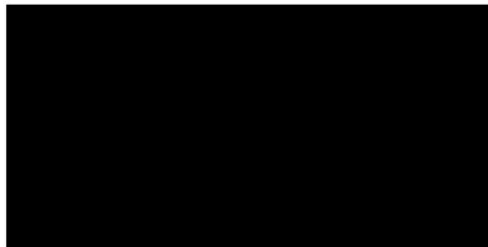
27. A Fővárosi Törvényszék 37.G.41.168/2016/38-II. és -III. számú végzéseinek értelmében a Fővárosi Törvényszék 37.G.41.168/2016/14. számú ítélete 2016. december 09-én emelkedett jogerőre (tehát a felülvizsgálatra nyitva álló határidő eltelt). Ezzel jogerős annak ténye, hogy a Fővárosi Cégbíróság a felperes 2006. március 23-án kelt - hamisított - cégmódosítását bejegyző 01-09-691935/10. számú végzést érvénytelen okiratok (társasági szerződés, cégmódosítás, egyéb okiratok) alapján hozta, tehát maga a változásbejegyző végzés is érvénytelen, ezért semmis.

28. A régi Ptk. 205. § 1) bekezdése ugyanis kimondta, hogy a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. Tekintettel arra, hogy a perbeli társasági szerződés-módosítás minden okiratán szereplő összes aláírás - kivéve magának a bűnelkövető [REDACTED] az aláírását - hamis volt, csakúgy, ahogy az ügyvédi ellenjegyzés is, ezért egybehangzó akaratnyilvánításról szó sem lehetett.

29. A szerződés érvénytelensége a régi Ptk. 198. § 1) bekezdéséből és 7. § 1) bekezdéséből akként vezethető le, hogy az ott meghatározott, bírói úton is érvényesíthető jogok és kötelezettségek csak érvényes szerződés alapján jöhetnek létre, míg az érvénytelen szerződésektől a jogrend ezt a jogkövetkezményt megtagadja és helyette csak a Ptk. 237. § (1) és (2) bekezdéseiben írt jogkövetkezmények alkalmazására nyílt lehetőség. Ez az érvénytelenség első és legfontosabb következménye: az ilyen jogügylet joghatás kiváltására alkalmatlanná válik és azok helyett a feleket csak a törvényben külön erre az esetre meghatározott jogok illetik meg. E gondolatok mentén mondta ki a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.VI.23.364/1997. számú eseti döntésében, miszerint a semmis szerződésektől a jogrend a célzott joghatást megtagadja és a bíróságokat az érvénytelenség jogkövetkezményeinek körében terheli vizsgálódási kötelezettség. Az új Polgári Törvénykönyv 5:84. § (1) bekezdése is azt rögzítette, hogy „az érvénytelen szerződés nem hoz létre kötelezettségeket a szolgáltatás teljesítésére, illetve jogosultságot a szolgáltatás teljesítésének követelésére”.

30. Nyilvánvaló, hogy ha a joghatást a hamisított okiratoktól megtagadja a jog, akkor a változás-bejegyzésről szóló végzés is érvénytelen, hiszen a hamis okiratok célzott joghatása éppen a valótlan tartalmú változás-bejegyző végzés meghozatala volt, ez volt az eszköze a csalás-sorozatnak, amellyel felperest teljes egészében megfosztotta az elítélt bűnöző a vagyonától. Nyilvánvaló az a tény is, hogy ha a változás-bejegyző végzés érvénytelen, akkor annak meghozatalára, annak időpontjára elévülési kifogás céljából nem lehet, hiszen ez is egy joghatás lenne, amelyet a jogrend megtagadott. Alperes elévülési kifogása tehát megalapozatlan, és erre közvetlen bizonyítékot éppen a saját maga által meghozott, fent idézett ítélet szolgáltatott.

31. Alperes érvénytelen változásbejegyző végzésével közvetlen ok-okozati összefüggésben felperes a keresetlevélben részletezett módon elvesztette teljes ingatlan-vagyonát. Nyilvánvaló, hogy az elítélt bűnöző kizárólag abból a célból szerezte meg felperes üzletrészeit többségét és az ügyvezetői pozíciót, hogy felperes ingatlanait rosszhiszemű álképviselőként eladhassa, és a vételárat eltulajdonítsa, ezzel felperesnek kárt okozzon. A bűnöző azért tudott felperes törvényes képviselőjeként eljárni, mert alperes változásbejegyző végzésével ezt számára lehetővé tette, és a végzés kézbesítési szabálytalanságai okán felperes erről tudomást sem szerezhetett, jogérvényesítési lehetőségétől megfosztotta alperes.

32. A régi Ptk. 237. § (1) bekezdése által meghatározott eredeti állapot helyreállítása a T. Kúria Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítélete alapján lehetetlen. A T. Kúria akként rendelkezett, hogy felperes ingatlanai közül még az a hármát sem kaphatja vissza természetben, amelyek tulajdonjoga helyreállításáról a T. Ítéltábla jogerős ítéletben rendelkezett, és mivel a T. Kúria kibővített tanácsa a lehető legfelsőbb ítélelhozó fórum, az ingatlanokat felperes véglegesen elvesztette, és sajnálattal ki kell mondanunk: ennek eszköze az alperes által szabálytalanul, érvénytelenül meghozott, érvénytelen változás-bejegyző végzés volt. Alperes tehát a bűnözők eszköze vált ebben az ügyben.

33. Alperes által meghozott jogerős ítélet mondta ki tehát, hogy alperes a változás-bejegyzési eljárás során a BH 2001.134. sz. jogesetben foglalt kötelezettségét megszegte: „... A Cégbíróságnak tehát minden esetben vizsgálnia kell a változás alapjául szolgáló okiratok érvényességét. E körben pedig nem mellőzhető annak vizsgálata sem, hogy a jognyilatkozatok arra jogosulttól, jogi személy esetén annak törvényes képviselőjétől származnak-e.”

34. A Ptk. 6:24. § 1) bekezdése kimondja: „Ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az elévülés nyugszik.” Ismert tény, hogy felperes jogi személy, ezért kizárólag törvényes képviselője útján tudja érvényesíteni jogait, amelyben alperes károkozó magatartása akadályozta. A keresetünkben már leírt jogszabálysértéseket elkövetve alperes bejegyzett a cégjegyzékbe egy bűnözőt, hamisított okiratok és hamisított ügyvédi ellenjegyzés alapján, noha lehetősége lett volna rá, és törvényben rögzített kötelezettsége is lett volna meggyőződni a benyújtott okiratok érvényességéről. Amint az F/10. sz. alatt csatolt okiratban a Cégbíróság is elismerte: „A végzés postázva lett a jogi képviselő címére, ahonnan a posta „posta cím elégtelen” jelzéssel küldte vissza, amiből az eljáró bíró a cím pontatlanságára következtetett és nem arra, hogy az ügyvéd nem létező személy.” Lényeges tény tehát, hogy alperes nem vizsgálta, hogy a benyújtott okiratok megfelelnek-e a jogszabályok rendelkezéseinek, hanem megalapozatlanul, gondatlanul „következtetett”. Rosszul.

35. Alperes károkozó magatartása azonban nem fejeződött be a 01-09-691935/10. sz. végzéssel. Annak ellenére, hogy felperes jogi képviselője a bűncselekmény elkövetéséről az alperes által 2010. augusztus 09-én kézhez levelében írásban tájékoztatta, alperes 2011. június 20-án kelt és 2011. július 07-én közzétett végzésével bejegyezte a bűnöző ügyvezetői megbízatásának meghosszabbítását. Felperes jogi képviselője ezt F/9. sz. alatt csatolt levelében sérelmezte, amelyre alperes az F/10. sz. alatt csatolt választ adta. Ebben azzal próbálta alperes magyarázni jogszabálysértő eljárását, hogy „Egyszerűsített cégeljárásban az ügyintéző érdemben nem vizsgálódhat, az eljárás során a Ctv. III. sz. mellékletben foglalt iratok kérhetők, gyakorlatilag formai ellenőrzés céljából.” Arra a levél nem adott magyarázatot, hogy alperes miért nem tartotta be eljárása során a BH.2001.134. sz. eseti döntésben foglalt kötelezettségét.

36. Alperes károkozása folytatódott azzal, hogy 2011. szeptember 07-én kelt, 2011. szeptember 22-én kelt végzésével ismételten bejegyezte a bűnözőt, mint felperes egyedüli törvényes képviselőjét, holott többszörösen is értesült arról, hogy ezzel bűnözőt helyez felperes ügyvezetői pozíciójába, és mindehhez az F/12. sz. alatt csatolt Taggyűlési Jegyzőkönyvet vette alapul, noha ez az íromány semmilyen eljárási követelményt nem teljesített (pl. felperes kisebbségben lévő tagja alá sem írta).

37. Alperes károkozó magatartását alátámasztja és súlyosbítja, hogy felperes kisebbségben lévő tulajdonosát a 01-09-691935/37. sz. végzésével kötelezte arra, hogy a szabadságvesztését töltő bűnözőt felperes taggyűléséről írásban értesítse. Alperes azonban ugyanezt sem a 2011. június 20-án kelt és 2011. július 07-én közzétett végzésének, sem 2011. szeptember 07-én kelt,

2011. szeptember 22-én kelt végzésének meghozatala előtt nem szőlította fel a bñözöt hiánypótlásra amiatt, hogy felperes kisebbségi tagját az állítólagosan – de valóságban természetesen nem – megtartott taggyűlésről nem értesítette, sőt ezt el sem várta tőle.

38. MEGÁLLAPÍTHATÓ, HOGY ALPERES A FELPERES VÁLTOZÁS-BEJEGYZÉSI ELJÁRÁSAIBAN KETTŐS MÉRCÉT ALKALMAZOTT A BÜNZŐ JAVÁRA ÉS A TÉNYLEGES TULAJDONOS HÁTRÁNYÁRA, EZZEL AKADÁLYOZTA FELPEREST ABBAN, HOGY KÖVETELÉSÉT ÉRVÉNYESÍTSE, AZ ELÉVÜLÉS TEHÁT EZEN IDŐ ALATT NYUGODOTT.

39. A T. Törvényszék hivatkozása a felperes bñcselekmény folytán törölt tagja és ügyvezetője, valamint kisebbségben maradt tagja gondossági kötelemre álláspontunk szerint irreleváns volt, hiszen nem elvárható, hogy bárki arra legyen felkészülve, hogy a Cégbíróság (i) össze nem hívott taggyűlés és (ii) hamis, érvénytelen okiratok alapján, (iii) régóta halott ügyvéd ellenjegyzését elfogadva, (iv) minden releváns eljárási jogszabályt megsértve (v) érvénytelen végzéssel bejegyez a cégjegyzékbe egy többszörösen elítelt bñözöt, és (vi) végzését szabálytalanul próbálja kézbesíteni, majd (vii) végzését kizárólag a jogsértően bejegyzett bñözővel közli, senki mással. Ilyen esetre senki nem lehet felkészülve, és ezt el sem lehet várni senkitől. Ezzel ellentétben elvárható lett volna alperestől, hogy betartja a cégeljárási szabályokat és ellenőrzi a benyújtott okiratok érvényességét.

IV. A T. Györi Ítéletábla ítéletének téves megállapításai

40. A T. Ítéletábla tévesen állapította meg, hogy igényünk a régi Ptk. 325. § 1) bekezdése alapján elévült, és az elévülés nyugvása nem állapítható meg. Téves az a megállapítás is, hogy az elévülést minden egyes szerződés tekintetében annak dátumától kellene számítani, mivel ez legfeljebb akkor állna helyt, ha egy jog- és cselekvőképes magánszemély lett volna a felperes, aki saját személyében képes jogait érvényesíteni. Cégünk esetében azonban ez nem így volt, hiszen a jogi személyként a Korlátolt Felelősségű Társaság törvényes képviselőjén, az ügyvezetőn keresztül érvényesíti jogait.

41. Az vitathatatlan tény, hogy alperes a cégjegyzékbe 2006-ban saját maga szerint érvénytelennek nyilvánított iratok alapján bejegyzett felperes törvényes képviselőjeként egy köztörvényes bñözöt, akit onnan egészen 2012-ig semmilyen kérelemre, eljárásra sem volt hajlandó törölni, sőt, megbízatását teljesen jogellenesen meg is hosszabbította.

42. Tehát felperes 2006-tól 2012-ig cselekvőképtelen volt, hiszen törvényes képviselőt az bitorolta - alperesnek felróhatóan - aki éppen ártani akart neki, és ezt a minőségét kihasználva vagyonát bñcselekmények sorozatának elkövetése útján, nyom nélkül megsemmisítette.

43. A jogszabályban az elévülés nyugváására említett "menthető ok" pontosan az, hogy a bñözők tudatosan képtelenné tették felperest jogai érvényesítésére, és ezt a képességét felperes csak 2013. március 13-án nyerte vissza, egy jogszerűen megválasztott ügyvezető bejegyeztetésével.

44. A T. Ítéletábla tévesen határozta meg az elévülés kezdő időpontjaként a szerződéskötéseket, hiszen ezekben az időpontokban felperes még bñcselekmény folytán cselekvőképtelen volt. Az adásvételi szerződések megkötése nem változtatott azon a tényen, hogy felperes törvényes képviselő nélkül maradt, hiszen ezt a pozíciót – és ezen túlmenően felperes többségi tulajdonát is - alperesnek felróhatóan egy bñöző bitorolta. Az elévülés kezdő időpontja tehát 2013. március 13-a, a jogos tulajdonosok által kinevezett ügyvezető cégnyilvántartásba való

Dr. Horváth Zoltán

bejegyzésének napja volt.

45. A T. Ítéletábla másik tévedése, hogy nem vette figyelembe azt a törvényi előírást, amely szerint a kártérítési per megindítása előtt kötelesek voltunk igényünket a rendelkezésre álló más módon érvényesíteni. A T. Kúria Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítéletének közléséig nem voltunk abban a helyzetben, hogy igényünket alperes ellen érvényesítsük, mivel előbb az ingatlanok visszaszerzésével kellett próbálkoznunk és ezen eljárásban hozott végső döntésig függő helyzet állt fenn, hiszen a T. Fővárosi Ítéletábla jogerősen megítélte három ingatlan visszajegyzését. Nem tudhattuk előre, hogy a T. Kúria a jogerős ítéletet meg fogja változtatni, és nem tudhattuk előre a T. Kúria részítéletének ránk nézve kedvezőtlen rendelkezését. Álláspontunk szerint az elévülés nyugvásának végső időpontjától számítva alperessel szemben a keresetlevelet elévülési időn belül nyújtottuk be.

V. T. Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletének téves megállapításai

46. A T. Kúria ítéletének lényegi, a felülvizsgálati kérelmet elutasító része az alábbi 32. pont:

"Rámutat a Kúria, hogy a károsodás minden egyes ingatlan vonatkozásában az adott ingatlan elidegenítésével bekövetkezett, a Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján a kártérítés ezekben az időpontokban vált esedékessé. Ennek megfelelően az egyes ingatlanok tekintetében az elidegenítésük időpontjától számított öt év irányadó az elévülés szempontjából, illetve figyelembe kell venni az elévülés esetleges nyugvását vagy megszakadását. Nem volt helytálló a felperes érvelése abban a vonatkozásban, hogy jogszerűen megválasztott és bejegyzett törvényes képviselő hiányában az elévülés el sem kezdődött. A felperes által előadott indok, vagyis az, hogy az igényérvényesítésben akadályozott volt mindaddig, amíg a szabályszerűen megválasztott ügyvezető bejegyzése meg történt, az elévülés nyugvása körében volt figyelembe vehető. Alapítalanul hivatkozott tehát a felperes arra, hogy az ingatlanok vonatkozásában a kártérítés iránti igény esedékessége, így az elévülés kezdő időpontja a jogszerűen megválasztott ügyvezető bejegyzésének időpontja, azaz 2013. március 13."

47. A T. Kúria megállapításai hibásak. Elsőként az a megállapítás téves, hogy a károsodás minden egyes ingatlan vonatkozásában az adott ingatlan elidegenítésével bekövetkezett. Ez nem igaz, és ezt bizonyítja a T. Fővárosi Ítéletábla 14.Gf.40.047/2014/12. számú ítélete, amelyben elrendelte három

[REDACTED]

[REDACTED] ingatlanokra a Társaság kizárólagos tulajdonjogának visszajegyzését. Amint arra fent hivatkoztunk, az ítélet alapját képező kereseti igényünk mind az öt, az alperes károkozó magatartását megelőzően társaságunk tulajdonát képező ingatlanra vonatkozó érvénytelen bejegyzés törlésére irányult. Amint azt az ügyben tapasztalható változó bírósági gyakorlat is igazolja, az ingatlanok elidegenítésével a károsodás még nem következett be, ezt nem lehet kijelenteni, mivel cégünknek rendelkezésére állt a bírósági jogorvoslat, amelynek végső eredményét, vagyis a T. Kúria Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítéletét senki nem láthatta előre és annak tartalmát nem is jósolhatta meg. Mindaddig, amíg az ingatlanok cégünk nevére történő visszajegyzése tárgyában a végső bírósági döntést nem hozták meg, a károsodás bekövetkezésére volt esély, de ellenkezőjére is, tehát a károsodás addig nem következett be. Tehát az ingatlanok elidegenítése csak az első lépés volt a károkozás bekövetkezésére felé, de mivel az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 62. § 1) bekezdés a) pontja, és annak aa) alpontja, valamint a BH2008.87. sz. jogeset alapján cégünk

Dr. [REDACTED] Góza

[REDACTED]

jogorvoslattal élhetett, ezért a károsodás csak az erről döntő Kúriai ítélettel következett be, nem korábban.

48. A régi Ptk. 326. § 1) bekezdése kimondja, hogy: Az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. Álláspontunk szerint az ügyben eddig eljáró összeg bíróság hibája az, hogy a követelés esedékessé válásának időpontját tévesen, cégünk számára jogszabálysértő módon hátrányosan határozták meg. A követelésünk alperessel szemben - nem általánosságban, hanem kifejezetten az alperes által okozott kár megtérítése iránt - csak akkor vált esedékessé, amikor az ingatlanaink felett fennállt tulajdonjogunk visszaszerzését a már hivatkozott Kúriai részítélet lehetetlenné tette.

49. A T. Kúria ítéletének másik téves megállapítása ugyanaz, mint amelyhez az első és másodfokon eljáró T. Székesfehérvári Törvényszék és T. Győri Ítélőtábla is ragaszkodott: nem hajlandóak figyelembe venni, hogy az alperes kötelezettségszegő végzésével cégnyilvántartásba egyedüli törvényes képviselőként bejegyzett bűnözővel alperes cégünk törvényes működését lehetetlenné tette, és cégünk jogos tulajdonosai kénytelenek voltak végignézni, ahogy a bűnöző cégük rosszhiszemű álképviselőjeként eljárva teljes vagyontól megfosztja cégünket és a vételárat jogtalanul elsajátítja. Cégünk jog- és cselekvőképességét 2006. március 26-a óta először 2013. március 13-án nyerte vissza, az igényünk elévülését tehát kizárólag ettől az időponttól lehet számítani.

50. Hivatkozunk a Ptk.324. § (1) bekezdésére, mely szerint a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik. Tehát az öt éves elévülési idő csak abban az esetben alkalmazandó, ha jogszabály - jelen esetben a régi Ptk. - másként nem szabályozza. A régi Ptk.326. § 2) kimondja, hogy ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül – egyéves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül – a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt. Ez az a törvényi rendelkezés, amelyet eddig minden, az ügyben eljáró bírói fórum igyekezett nem létezőnek tekinteni, és figyelmen kívül hagyni. Ugyanis egy jogi személy jogérvényesítési lehetősége szempontjából menthető ok, hogy

(i) a cég egyetlen ügyvezetőjét hamis okiratokkal egy jogerősen, többszörösen elítélt bűnözőre cserélték

(ii) a rosszhiszemű álképviselőt a hamis okiratokkal többségi tulajdonosként is bejegyezték

(iii) alperes a hamis okiratok alapján hozott jogszabálysértő határozatát cégünkkel nem közölte, ahogy azt a fentiekben részleteztük

(iv) ezzel a társasági szerződés-módosítást a bűnözők a jogos tulajdonosok számára lehetetlenné tették

(v) a cég törvényes képviselő nélkül, rosszhiszemű álképviselő kizárólagos rendelkezése alatt állt - jórészt alperes fent részletesen leírt aktív közreműködése következtében - 2006. március 26-ától 2013. március 13-áig.

VI. Eljárási kérdések

51. Cégünk perbeli jogképességét a Ptk. 3:1. §-a, 3:88. §-a, 3:159. §-a, valamint a Pp. 33. §-a alapozza meg, mivel alperes jogi személy, ezen belül korlátolt felelősségű társaság, amely jogképes, ezért perben – jelen alkotmányjogi panasz iránti eljárásban - fél lehet.

3:1. § [A jogi személy jogképessége]

(1) A jogi személy jogképes: jogai és kötelezettségei lehetnek.

(2) A jogi személy jogképessége kiterjed minden olyan jogra és kötelezettségre, amely jellegénél fogva nem csupán az emberhez fűződhet.

(3) A jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg.

(4) A jogi személy törvényben meghatározott típusban, törvény által nem tiltott tevékenység folytatására és cél elérése érdekében alapítható és működtethető; az e rendelkezésbe ütköző létesítő okirat semmis.

(5) A jogi személynek saját névvel, székhellyel, tagjaitól, illetve alapítójától elkülönített vagyonnal, valamint az ügyvezetését és képviselését ellátó szervezettel kell rendelkeznie.

3:88. § [A gazdasági társaság fogalma]

(1) A gazdasági társaságok üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására, a tagok vagyoni hozzájárulásával létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező vállalkozások, amelyekben a tagok a nyereségből közösen részesednek, és a veszteséget közösen viselik.

(2) A társaság nyeresége a tagokat vagyoni hozzájárulásuk arányában illeti meg, és a veszteséget is ilyen arányban kell viselniük. A társaság a tag részére az előző üzleti évi adózott eredménnyel kiegészített szabad eredménytartaléka terhére teljesíthet kifizetést vagy más vagyoni szolgáltatást. Semmis a létesítő okirat azon rendelkezése, amely valamely tagot a nyereségből vagy a veszteség viseléséből teljesen kizár.

(3) A tag a többi taggal és a társaság szerveivel köteles együttműködni, nem fejthet ki olyan tevékenységet, amely a társaság céljainak elérését veszélyezteti.

3:159. § [A korlátolt felelősségű társaság fogalma]

A korlátolt felelősségű társaság (kft.) olyan gazdasági társaság, amely előre meghatározott összegű törzsbetétekből álló törzstőkével alakul, és amelynél a tag kötelezettsége a társasággal szemben törzsbetétének szolgáltatására és a társasági szerződésben megállapított egyéb vagyoni értékű szolgáltatásra terjed ki. A társaság kötelezettségeiért - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a tag nem köteles helytállni.

33. § [Perbeli jogképeség]

A perben fél az lehet, akit a polgári jog szabályai szerint jogok illelhetnek és kötelezettségek terhelhetnek.

3:8. § [A jogi személy tevékenysége]

A jogi személy minden olyan tevékenységet folytathat, amelyet jogszabály nem tilt vagy nem korlátoz.

3:21. § [Az ügyvezetés fogalma és a vezető tisztségviselői megbízatás keletkezése]

(1) A jogi személy irányításával kapcsolatos olyan döntések meghozatalára, amelyek nem tartoznak a tagok vagy az alapítók hatáskörébe, egy vagy több vezető tisztségviselő vagy a vezető tisztségviselőkből álló testület jogosult.

(2) A vezető tisztségviselő ügyvezetési tevékenységét a jogi személy érdekének megfelelően köteles ellátni.

(3) A jogi személy első vezető tisztségviselőit a jogi személy létesítő okiratában kell kijelölni. A jogi személy létrejöttét követően a vezető tisztségviselőket a jogi személy tagjai, tagság nélküli jogi személyek esetén a jogi személy alapítói választják meg, nevezik ki vagy hívják vissza. A vezető tisztségviselői megbízás a tisztségnek a kijelölt, megválasztott vagy kinevezett személy által történő elfogadásával jön létre.

3:112. § [A vezető tisztségviselő önállósága]

(1) A társaság ügyvezetését a vezető tisztségviselő - a társasággal kötött megállapodása szerint - megbízási jogviszonyban vagy munkaviszonyban láthatja el.

(2) A vezető tisztségviselő a társaság ügyvezetését a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján önállóan látja el. E minőségében a jogszabályoknak, a létesítő okiratnak és a társaság legfőbb szerve határozatainak van alávetve. A vezető tisztségviselőt a társaság tagja nem utasíthatja, és hatáskörét a legfőbb szerv nem vonhatja el.

(3) Egyszemélyes gazdasági társaságnál az egyedüli tag az ügyvezetésnek utasítást adhat, amelyet a vezető tisztségviselő köteles végrehajtani.

3:196. § [A társaság ügyvezetése]

(1) A társaság ügyvezetését egy vagy több ügyvezető látja el. Az ügyvezető képviseleti jogának korlátozása, megosztása, és nyilatkozatának feltételhez vagy jóváhagyáshoz kötése harmadik személyekkel szemben nem hatályos.

(2) Ha a társaságnak több ügyvezetője van, az ügyvezetők önállóan jogosultak az ügyvezetés körében eljárni, azzal, hogy bármelyikük a másik ügyvezető tervezett vagy már megtett intézkedése ellen tiltakozhat. Ebben az esetben a tiltakozást a taggyűlés bírálja el, a taggyűlés döntéséig a tervezett intézkedés nem hajtható végre.

(3) Ha a társasági szerződés úgy rendelkezik, hogy valamennyi tag jogosult az ügyintézésre és képviseletre, ügyvezetőnek azokat a tagokat kell tekinteni, akik megfelelnek a vezető tisztségviselőkre vonatkozó rendelkezéseknek.

(4) Ha a társaságnak nem maradt ügyvezetője, a taggyűlés összehívására vagy a taggyűlés tartása nélküli döntéshozatal kezdeményezésére bármelyik tag jogosult. Ha erre a változás bekövetkeztétől számított harminc napon belül nem került sor, a taggyűlést bármelyik tag vagy hitelező kérelmére a nyilvántartó bíróság hívja össze vagy a taggyűlés összehívására, illetve a taggyűlés tartása nélküli döntéshozatal lebonyolítására az ezt kezdeményező tagot jogosítja fel. 20. A felperes törvényes képviselőjeként megjelölt személy (ügyvezető) perbeli képviseleti jogát a Ptk. 2:8. §-a, 3:21. §-a, 3:112. §-a, 3:196. §-a, valamint a Pp. 33. §-a, és 34. § (2) bekezdés c) pontja alapozza meg. Felperes a Fővárosi Törvényszék cégbírósa által bejegyzett jogképes jogi személy, képviseletünket [REDACTED] vezető látja el.

52. Jelen eljárásban eljáró jogi képviselőnk képviseleti jogosultságát a Pp. 64. § 1) bekezdésére alapozzuk, mivel a fél helyett az általa meghatalmazott képviselője is eljárhat, valamint a Pp. 65. § a) pontjára alapozzuk, mivel a perben meghatalmazottként eljárhat az ügyvéd és az ügyvédi iroda. Jogi képviselőnk képviseleti jogát megalapozza még az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 2. § 1) bekezdés a) pontja, mely szerint ügyvédi tevékenység a jogi képviselő ellátása, továbbá 4. § 1) bekezdés a) és g) pontja, melyek szerint ügyvédi tevékenységet rendszeresen és ellenérték fejében ügyvéd és ügyvédjelölt végezhet, valamint 27. § 1) bekezdés a) pontja, mely szerint ügyvédi tevékenység megbízás alapján folytatható, és a 28. § 2) és 5) bekezdése, mely szerint az ügyvédi tevékenység végzésére irányuló megbízási szerződést az ügyvédi iroda és az ügyfél köti meg, és a megbízás teljesítésében - ha a felek eltérően nem rendelkeznek - az ügyvédi iroda tagjai, és az alkalmazásában álló ügyvédjelölt járhatnak el.

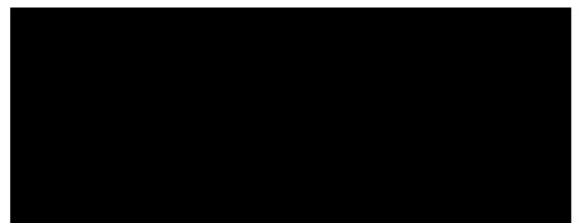
53. Jelen eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 57. § n) pontja alapján illetékmentes.

VII. Kérelem a T. Alkotmánybírósághoz

54. Fenti tényállás alapján, annak vonatkozásában előadjuk, hogy panaszunkat 1949. évi XX. Tv. (Alkotmány) 57. § 1) bekezdését, illetőleg Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk 1) bekezdését megsértésében jelöljük meg, mivel az eljáró bíróságok ítéletei sértették cégünk Alaptörvényben biztosított jogát a pártatlan és jogszabályokon alapuló bírósági eljáráshoz.

55. Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy

1. Mind a T. Székesfehérvári Törvényszék 16.P.20.847/2016/27. számú elsőfokú ítélete, mind az I. fokú ítéletet az indoklás jogalapját kivéve helybenhagyó T. Győri Ítéltábla Pf.V.20.052/2018/4/I. számú jogerős ítélete, mind a T. Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21.399/2018/4. számú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítéletének alkotmányellenességét az Abtv. 27. § alapján megállapítani szíveskedjék;

2. Az ítéleteket, mint érdemi döntéseket alkotmányellenességükből kifolyólag megsemmisíteni, az ítéletek alkotmányosértő mivoltát a fenti érveink alapján részletesen megállapítani, és az eljáró bíróságokat az eljárás kezdeti szakaszától kezdődően új eljárásra utasítani szíveskedjék;
3. Az új eljárásra vonatkozóan az eljáró bíróságokat az eljárás alkotmányosságának betartására vonatkozóan részletes utasításokkal kötelezni szíveskedjék.

